KÄSIKIRJOITUSTEN JULKAISEMINEN

SUOMEN KIRKKOHISTORIALLISEN SEURAN SARJOISSA

Suomen kirkkohistoriallinen seura julkaisee toimitustensa sarjassa, vuosikirjan lisäksi, monografioita ja artikkelikokoelmia. Seura noudattaa tiedekustantajille tavanomaista referee-menettelyä; käsikirjoitukset luetetaan asiantuntijoilla, jotka joko puoltavat tai eivät puolla niiden julkaisemista ja/tai esittävät tekstiin korjauksia, jotka tekijöiden oletetaan ottavan huomioon. Lausunnot saatuaan seuran hallitus tekee päätöksen käsikirjoitusten julkaisemisesta.

Monografioiden käsikirjoitusta kustantajalle luovutettaessa tekijä ja seura solmivat kirjallisen sopimuksen.

Seuran toimitusten sarjalla on yhtenäinen ulkoasu.

Kirjan kannen väristä ja kuvituksesta monografioiden tekijät voivat esittää omia toiveitaan.

LAAJUUS, MUOTO JA ASETTELUT

Monografioiden ihannepituus on 250 liuskaa (**yksi liuska enintään 2000 merkkiä)**.

Monografioihin liitetään enintään yhden liuskan laajuinen suomenkielinen tiivistelmä, jonka laajuus on 5–8 liuskaa. Seura huolehtii tiivistelmien käännättämisestä saksan kielelle.

Teksti jätetään levykkeellä Word- tai rtf-muodossa. Levykkeeseen merkitään selvästi, mistä tekstinkäsittelyohjelman versiosta on kysymys.

Teksteissä ei saa olla tavutusta eikä leski- tai orporivien estoa.

Kappaleet erotetaan toisistaan ylimääräisellä riviväliliä.

Mahdolliset taulukot ja kuviot tallennetaan erillisiksi tiedostoiksi, ei tekstin yhteyteen. Käsikirjoitukseen merkitään selvästi taulukoiden ja kuvioiden paikat. Sama koskee kuvia ja kuvatekstejä. Taulukoiden, kuvioiden ja kuvien määrästä sekä tallennusmuodosta on neuvoteltava etukäteen toimittajien kanssa.

Monografioissa luvut merkitään seuraavan hierarkian mukaisesti:

I Pääluku

1. Ensimmäinen alaluku

Toinen alaluku

Enempää alalukuja ei suositella käytettäväksi, mutta pakottavissa tapauksissa voidaan tehdä vielä yksi alemman tason alaluku, jonka otsikko merkitään tekstiin *kursivoinnilla*, mutta jätetään pois dispositiosta.

ERIKOISMERKIT JA KOROSTUKSET

Tutkijoiden nimet kursivoidaan tekstissä, samoin teosten ja lehtien nimet (-- tähän liittyen *Kyllikki Tiensuu* on kuitenkin osoittanut -- ryhtyi julkaisemaan *Kotimaata* pitkän tauon jälkeen --).

Pidemmät lainaukset sisennetään, lyhyissä lainauksissa käytetään lainausmerkkejä, ei kursivointeja. Suomenkielisessä tekstissä lainausmerkeistä käytetään suomalaista muotoa, jossa molemmat lainausmerkit avautuvat samaan suuntaan (”). Tuuman merkkiä (") ei sen sijaan käytetä lainausmerkkinä.

Poistot tekstissä merkitään käyttäen kahta lyhyttä viivaa (--) ei kolmea pistettä (…).

Leipätekstin lyhenteet avataan (esim. – esimerkiksi; mm. – muun muassa).

Pykälämerkin ja pykälän, samoin kuin prosenttimerkin ja prosenttimäärän välissä on tyhjä väli (§ 1, 25 %).

Vuosilukujen välissä käytetään pitkää viivaa, vuosilukuihin tai termeihin liittyvien määreiden välissä yhdysmerkkiä (vuosina 1919–1925, 1600–1700-luku, ars dictaminis -perinne). **Pitkää viivaa käytetään myös alaviitteissä sivunumeroiden välissä** (Laasonen 1998, 123–126.)

Kirjaimet, joissa käytetään päällä ¨, ^, ´,`, ~-merkkejä (esim. õ, ü), tehdään näppäimistöltä, ei erillisestä merkkivalikosta. Näin ne säilyvät myös taitto-ohjelmissa. Mikäli tekstiin sisältyy runsaasti erikoismerkkejä tai niiden tekemiseen on käytetty erityisiä fontteja, asia on saatettava toimittajien tietoon.

ALAVIITTEET

Monografioissa käytetään alaviitteitä.

Alaviitteiden tulee olla tiiviitä, ja niissä tulee keskittyä vain käytettyjen lähteiden ja kirjallisuuden dokumentointiin.

Alaviitteeseen merkitään lähteet ja kirjallisuus 1–6 luokassa, ja **kunkin luokan sisällä olevien viittausten järjestys on alaviitteessä kronologinen** (vanhimmasta uusimpaan):

1) painamattomat lähteet (vanhimmasta uusimpaan)

2) painetut lähteet (vanhimmasta uusimpaan)

3) sanoma- ja aikakauslehdet (vanhimmasta uusimpaan)

4) Internet-lähteet (vanhimmasta uusimpaan)

5) haastattelut (vanhimmasta uusimpaan)

6) kirjallisuus (vanhimmasta uusimpaan)

> Esimerkiksi:
>
> 5 KA SKHSA WM Kansio 1 Wilhelmi Malmivaara Jaakko Gummerukselle 10.7.1909; TMA TTA A III:14 Tklin rikosptk 11.3.1840; *Kares* 1941–1952 II, 121–122; *Vja* 1894, 290–293; *Helsingin hpk. kiertokirje* 2006; Risto Cantellin haastattelu 18.5.2004; *Seppo* 1987, 194; *Lehtonen* 1994, 156–168.

Monografioiden kussakin pääluvussa viitenumerointi alkaa alusta, viitenumerosta 1.

LÄHDE- JA KIRJALLISUUSLUETTELO

Ennen lähde- ja kirjallisuusluetteloa tulevat mahdolliset liitteet ja lyhenneluettelo.

Monografian loppuun liitetään lähde- ja kirjallisuusluettelo. **Luettelossa erotetaan toisistaan painamattomat lähteet, painetut lähteet, sanomalehdet, internet-lähteet, haastattelut ja kirjallisuus.** Luokkien sisällä käytetään aakkosjärjestystä.

Lähteistä ja kirjallisuudesta ilmoitetaan **kustannuspaikka**. Painopaikka ilmoitetaan vain, jos kustannuspaikka ei ole tiedossa.

Mikäli tekijä katsoo tarpeelliseksi, hän voi ilmoittaa myös kustantajan (esim. Helsinki: Otava). Näin meneteltäessä kustantaja on ilmoitettava kaikista lähde- ja kirjallisuusluettelon teoksista.

PAINAMATTOMAT LÄHTEET

Kansallisarkisto, Helsinki KA
Suomen kirkkohistoriallisen seuran arkisto SKHSA
Wilhelmi Malmivaaran kokoelma WM

Turun maakunta-arkisto TMA
Turun tuomiokapitulin arkisto TTA
Rikospöytäkirjat 1830–1863 A III

PAINETUT LÄHTEET

Kares, Olavi

1941–1952 Heränneen kansan vaellus I–V. Helsinki & Porvoo.

SANOMA- JA AIKAKAUSLEHDET

Vja Vartija 1888–1918

INTERNET-LÄHTEET

Helsingin hpk. kiertokirje
2006 Helsingin hiippakunnan kiertokirje nro 433 (8.3.2006). <http://www.helsinginhiippakunta.evl.fi/hiippakunta/tiedotteet/kiertokirjeet/?x26945=30886>. Katsottu 7.9.2009.

HAASTATTELUT

Haastateltavasta ilmoitetaan ammatti ja/tai asema, nimi, haastattelun päivämäärä.
Haastattelut merkitään luetteloon **aakkosjärjestyksessä**.

Kirkkoneuvos Risto Cantellin haastattelu 18.5.2004
Järjestöneuvos Mauno Huikun haastattelu 11.7.2005
Katolisen uskonnonopettajan Riitta Laukaman haastattelu 10.3.2004

KIRJALLISUUS

Lehtonen, Eeva-Liisa
1994 Säätyläishuveista kansanhuveiksi, kansanhuveista kansalaishuveiksi. Maaseudun yleishyödyllinen huvitoiminta 1800-luvun alusta 1870-luvun loppuun. Diss. Hist. tutk. 184. Helsinki.

Seppo, Juha
1987 Seurakuntaelämä ja uskonnolliset liikkeet Etelä-Pohjanmaalla 1808–1917. – Etelä- Pohjanmaan historia VI. Vaasa.

Huom. **Artikkeli erotetaan emojulkaisusta pitkällä viivalla** (–), kuten yllä olevassa esimerkissä.